

ВІННИЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ МИХАЙЛА КОЦЮБІНСЬКОГО
Факультет філології й журналістики імені Михайла Стельмаха
Кафедра української мови

ДИПЛОМНА РОБОТА

на тему: **Онiмний простiр творiв Люко Дашвар: семантико-мотивацiйний аналіз**

Студентки 4-го курсу УФ групи
Освітньої програми першого рівня
Спеціальності 035.01 Філологія.
Українська мова та література
Галузі знань 03 Гуманітарні науки
Ступеня вищої освіти бакалавр
Дрозд Оксани Василівни

Науковий керівник: доктор філологічних наук,
професор Павликівська Наталія Михайлівна

Розширена шкала _____

Кількість балів: _____ Оцінка: ECTS _____

Голова комісії _____
(підпис) (ініціали, прізвище)

Члени комісії _____
(підпис) (ініціали, прізвище)

(підпис) (ініціали, прізвище)

(підпис) (ініціали, прізвище)

Вінниця – 2020 рік

Анотація

Дрозд О. Онімний простір творів Люко Дашвар: семантико-мотиваційний аналіз: рукопис дипломної роботи на здобуття СВО бакалавра за спеціальністю 035. Філологія. Українська мова і література. Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського. Вінниця, 2020.

Проведене дослідження є актуальним, оскільки вперше здійснено комплексний семантико-мотиваційний аналіз онімного простору творів сучасної української письменниці Люко Дашвар.

Дипломна робота складається зі вступу, двох розділів («Теоретичні засади дослідження ономастики» та «Ономастичний простір романів Люко Дашвар»), висновків, списку використаної літератури, списку використаних джерел та додатків. У вступі обґрунтовано актуальність, теоретичну та практичну цінність роботи, окреслено мету та основні завдання дослідження, зазначено основні методи та вказано предмет й об'єкт роботи. Об'єктом дослідження є онімна лексика в романах «Покров» та «РАЙ. Центр» Люко Дашвар. Предмет дослідження – семантико-мотиваційний аналіз онімного простору романів Люко Дашвар.

У першому розділі розглядаються історія вивчення та теоретичні основи загальної й літературно-художньої ономастики. У другому – аналізується онімний простір романів «Покров» та «РАЙ. Центр» Люко Дашвар з погляду його семантико-мотиваційних особливостей.

Ключові слова: ономастика, літературно-художня ономастика, онімний простір, антропоніміка, поетоніміка.

SUMMARY

Drozd O. Onomastic space of works Luko Dashvar: semantic-motivational analysis : Manuscript. Thesis for a bachelor degree in Philology: specialty 035. Ukrainian Language and Literature. Vinnytsia State Pedagogical University of Michael Kotsiubinsky. Vinnitsa, 2020.

The study is relevant because for the first time a comprehensive semantic-motivational analysis of the onomastic space of the works of modern Ukrainian writer Luko Dashvar.

Thesis consists of an introduction, two sections («Theoretical principles of onomastics» and «Onomastic space of the novels of Luko Dashvar»), conclusions, list of references, list of sources and appendices. The introduction substantiates the relevance, theoretical and practical value of the work, outlines the purpose and main objectives of the study, indicates the main methods and indicates the subject and object of work. The object of research is the onymic vocabulary in the novels «Protection» and «PARADISE. Center» Luko Dashvar. The subject of research is the semantic-motivational analysis of the anonymous space of Luko Dashvar's novels.

The first section examines the history of the study and the theoretical foundations of general and literary and artistic onomastics. In the second - is analyzed the onym space of the novels «Protection» and «PARADISE. Center» by Luko Dashvar in terms of its semantic and motivational features.

Key words: *onomastics, literary and artistic onomastics, onymic space, anthroponymy, poetonymy.*

ЗМІСТ

ВСТУП.....	5
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ОНОМАСТИКИ..8	
1.1 Ономастика як наука.....	8
1.2 Історія ономастики.....	вивчення 17
1.3 Літературна ономастика: історія розвитку та функціональне навантаження.....	23
Висновки до Розділу 1.....	32
РОЗДІЛ 2. ОНОМАСТИЧНИЙ ПРОСТІР РОМАНІВ ЛЮКО ДАШВАР.....	33
2.1 Біографічні відомості про Люко Дашвар.....	33
2.2 Особливості функціонування власних назв у романі «Покров».....	35
2.2.1 Антропонімія роману «Покров».....	36
2.2.2 Функціонально-семантичне навантаження інших груп онімів у романі.....	45
2.3 Роль онімів у романі «Рай. Центр».....	53
Висновки до Розділу 2.....	64
ВИСНОВКИ.....	65
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....	68
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	74
ДОДАТКИ.....	75
Додаток А.....	75
Додаток Б.....	79

ВСТУП

Українська ономастика як наука сформувалася на початку 60-х років ХХ століття. Оскільки власні назви, або ж оніми (пропріативи), наявні в усіх мовах світу, активно використовуються носіями з давніх часів та демонструють схожість лексичних ознак, вони вважаються мовною універсалиєю.

Теоретичні засади аналізу власних назв розробили провідні вітчизняні науковці, зокрема: Ю. Карпенко, О. Карпенко, Л. Белей, В. Лучик, А. Суперанська, В. Калінкін та інші. Пояснюючи важливість дослідження онімів, М. Торчинський зауважує: «Вивчення пропріальної лексики дає змогу дослідникам визначати загальні правила щодо виникнення і функціонування мовних одиниць, зокрема реконструювати факти з історії мови у нерозривній єдності з історією певного етносу, простежувати сутність процесу номінації, звертати особливу увагу на «поведінку» елементів мови у різних мовленнєвих ситуаціях, виділяти певні типологічні ознаки онімів, які властиві й іншим групам лексики» [51, с. 5].

Наприкінці 60-х років ХХ століття як окрема галузь ономастики виокремилася літературно-художня ономастика, яка займається вивченням особливостей функціонування власних назв у художніх текстах. Дослідженням поетонімів займалися чимало науковців: О. Карпенко, В. Калінкін, Л. Белей, Н. Колесник, І. Сухомлин, В. Михайлов та інші.

Т. Крупеньова, яка займається вивченням особливостей літературно-художньої ономастики, стверджує: «дослідження функціонування номінацій у мові художньої літератури – дуже велика й складна тема і є однією з актуальних проблем стилістики художнього мовлення. Для вивчення стилістичної ономастичної лексики потрібне глибше та детальніше розуміння художнього твору, тому що без аналізу онімів справжнє розуміння тексту неможливе, а їх вивчення є складовою частиною дослідження творчості письменника, особливостей його ідіостилю» [33, с. 119].

До перших дослідників онімного простору творів Люко Дашвар належать: І. Корнієнко, О. Єфімовська та частково Т. Крупеньова, Т. Курило. У працях згаданих науковців проаналізовано лише декілька творів письменниці, проте не зафіксовано семантико-мотиваційного аналізу власних назв у романах «Покров» та «Рай. Центр». Саме цим і зумовлена **актуальність** нашої роботи.

Об'єктом дослідження є онімна лексика в романах «Покров» та «Рай. Центр» Люко Дашвар.

Предмет дослідження – семантико-мотиваційний аналіз онімного простору романів Люко Дашвар.

Мета дослідження – аналіз ономастичного простору романів «Покров» та «Рай. Центр» Люко Дашвар з погляду його семантико-мотиваційного, функціонального та стилістичного призначення.

Реалізація поставленої мети передбачає розв'язання таких **завдань**:

- 1) з'ясувати теоретичні засади загальної та літературної ономастики;
- 2) ознайомитися з історією виникнення та становлення поетоніміки, проаналізувати сучасний стан дослідження запропонованої теми;
- 3) виявити оніми усіх тематичних груп у романах «Покров» та «Рай. Центр» Люко Дашвар;
- 4) охарактеризувати смислове навантаження власних назв у романах;
- 5) провести семантико-мотиваційний аналіз онімного простору творів Люко Дашвар;
- 6) порівняти функціонально-семантичні особливості власних назв у романах, з'ясувати причини їхньої відмінності.

Основним **методом** дослідження є описовий, зорієнтований на виявлення мовних одиниць аналізу, характеристику смислових, змістових та стилістичних функцій власних назв у мовно-художній палітрі романів. Також

використано метод цілеспрямованого вибору під час виявлення онімів у творах та метод порівняльного аналізу.

Наукова новизна роботи полягає в тому, що нами було вперше здійснено ґрунтовне вивчення усіх тематичних груп онімів, виявлених у романах «Покров» та «Рай. Центр» сучасної української письменниці Люко Дашвар, та проведено семантико-мотиваційний аналіз онімного простору згаданих творів.

Теоретичне значення праці полягає в тому, що отримані результати сприяють збагаченню наукових знань стосовно ролі та місця поетонімів у художньому тексті та в літературному процесі загалом. Також зібраний матеріал може слугувати цінною емпіричною базою для подальших досліджень з літературно-художньої та загальної ономастики.

Практичне значення вбачаємо в можливості використання результатів під час написання навчальних підручників та посібників з ономастики української мови, розробки ономастичних лекцій, спецкурсів, семінарів. Матеріал може бути використаний і під час лексикографічних досліджень, зокрема створення тематичних словників різних груп онімів.

Апробація результатів наукового дослідження – основні положення дипломної роботи висвітлено в статті «Актуальні питання вивчення української ономастики» (зб. «Філологічні студії», 2020 р.).

Структура роботи. Дипломна робота складається зі вступу, 2 розділів (розділ 1 «Теоретичні засади дослідження ономастики», розділ 2 «Ономастичний простір романів Люко Дашвар»), висновків, списку використаної літератури, списку використаних джерел, додатків. Повний обсяг роботи – 81 сторінка, з них – 64 основного тексту.

ВИСНОВКИ

З'ясувавши теоретичні засади загальної та літературної ономастики, ми дійшли висновків: основні положення науки сформували провідні вітчизняні науковці, зокрема: Ю. Карпенко, О. Карпенко, В. Калінкін, Г. Лукаш, Є. Отін, Л. Белей та інші. Маючи міцну емпіричну базу, вчені удосконалюють теоретичні засади вивчення особливостей власних назв та поповнюють ономастичні бази практичними дослідженнями.

Важливими є напрацювання у галузі літературної ономастики, оскільки онімний простір художнього твору відображає індивідуальний стиль письменника. Досліджуючи особливості функціонування поетонімів у творах, проводять аналіз онімів як індивідуального бачення письменника, вивчають мотивацію використання різних груп власних назв, тому зібраний матеріал може бути цінним для розвитку не лише ономастики, а й літературознавства, лексикології, історії та інших наук.

Ознайомившись з історією становлення та розвитку науки про власні назви, можемо стверджувати, що ономастика займає чільне місце серед сучасних мовознавчих дисциплін. Важливою подією було проведення в 1959 р. І Республіканської ономастичної наради в Києві, унаслідок якої ономастика виокремилася як окрема галузь лінгвістики й одразу привернула увагу вітчизняних вчених. У період 60-90-х років ХХ століття наука про власні назви вийшла на академічний рівень, створювалися ономастичні школи та осередки, які й досі активно працюють.

У сучасному мовознавстві власні назви вивчають в різних аспектах, тому виокремилася декілька ономастичних галузей, які активно розвиваються та удосконалюються. Поява нових напрямів вивчення ономастики сприяє розширенню кола досліджень власних назв, оскільки застосовуються нові методи та прийоми для їхнього аналізу.

Дослідивши особливості функціонування власних назв у романах «Покров» та «РАЙ. Центр» сучасної української письменниці Люко Дашвар можемо стверджувати, що онімний простір аналізованих творів

представлений різними тематичними групами власних назв. Під час семантико-мотиваційного аналізу зібраного матеріалу ми переконалися, що кожна використана власна назва має особливе семантичне, синтаксичне та логічне навантаження. Письменниця чимало уваги приділяє номінації героїв роману, вкладаючи в особові імена, прізвища та прізвиська певні риси характеру, поведінки чи ставлення інших персонажів до нього.

Одним із важливих завдань нашого дослідження було порівняння функціонально-семантичних особливостей власних назв у романах. Виокремимо основні ознаки використання поетонімів у творах:

1) ономастикони романів характеризуються високою частотністю вживання *антропонімів* (імен, прізвищ, імен по батькові, прізвиськ) та *топонімів* (хоронімів, астїонімів, ойконімів, гідронімів), оскільки вони відіграють важливу роль у формуванні сюжету, розвитку подій, передачі ідейно-тематичного змісту та авторського задуму;

2) використання імен іншомовного походження у романі «Покров» зумовлено жанровими та ідейно-тематичними особливостями твору;

3) серед особових власних назв зафіксовані такі, що функціонують в обох творах і виконують ту саму семантичну функцію, наприклад: *Петро Дорошенко, Гоцик, Макар, Макс*, а також топоніми: *Київ, Майдан, Хрещатик, Дніпро* та інші. Пов'язано це з тим, що основні події романів мають схожі просторові площини, а згадані герої однаково діють в сюжетних лініях романів;

4) серед інших тематичних груп виокремлюємо такі, що представлені в обох текстах, зокрема: *теоніми, архітектоніми, космоніми, хрононіми* та ті, що згадуються лише в одному з романів, наприклад: *ідеоніми, товароніми, ергоніми, зоонім* у «РАЙ. Центрі» та *гемероніми, комерціоніми* у романі «Покров»;

5) досить часто Люко Дашвар дає коротке семантичне пояснення власних назв, які є цінним матеріалом під час проведення семантико-мотиваційного аналізу онімного простору романів письменниці;

Усі зафіксовані групи пропріативів у художніх текстах мають свою прагматичну скерованість, стилістичне навантаження. Ономастикон роману «Покров» нараховує 457 номенів, серед яких: антропонімів – 194 (42% від усіх онімів), топонімів – 111 (24 % усієї кількості), інших класів онімів – 152 (34 %). У романі «РАЙ. Центр» ми виявили 232 власні назви, серед яких: антропонімів – 71 (31% від усіх онімів), топонімів – 73 (30%), інших тематичних груп – 88 власних назви (39% усієї кількості).

Така відмінність зумовлена, насамперед, жанровими особливостями романів, їхнім ідейно-тематичним змістом та авторським задумом. Різноманіття груп онімного простору творів вказують на багатогранність та неповторність мовного стилю авторки, її прагнення передати історичний та сучасний дух українського народу, зберігаючи найтонші риси її пропріальної лексики та удосконалюючи власний письменницький стиль.

Дослідження ономастикону творів Люко Дашвар дозволяє зробити висновок: власні назви, потрапляючи у художньо-образний контекст творів, набувають семантичного переосмислення, експресивної виразності. Вони виконують важливі функції під час характеротворення героїв, зображення художнього простору й розвитку подій. Наявність авторських ремарок щодо номінації персонажів та вибору онімів є цінним матеріалом для семантико-мотиваційного аналізу онімного простору романів. Проведене дослідження доводить високу майстерність Люко Дашвар та має допомогти фахівцям, які вивчають її творчість, врахувати онімний компонент у своїх розвідках.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Белей Л. Критерії та принципи номінації в українській літературно-художній антропонімії кінця XVIII – XX ст. *Українська ономастика: зб. матеріалів. наук. семінару* / відп. ред. І. М. Желізняк. Київ: 1998. С. 21–24.
2. Белей Л. О. Нова українська літературно-художня антропонімія: проблеми теорії та історії. Ужгород, 2002. 176 с.
3. Белей Л. О. Українська літературно-художня антропонімія кінця XVIII – початку XX століття: автореф. дис... канд. філол. Наук : 10.02.01. Ужгород, 1996. с. 22 .
4. Бучко Д. Г., Ткачова Н. В. Словник української ономастичної термінології. Харків: Ранок-НТ, 2012. 256 с.
5. Великий тлумачний словник сучасної української мови : 250000 / уклад. та голов. ред. В. Т. Бусел. Київ; Ірпінь: Перун, 2005. 1728 с.
6. Вербич С. Українська ономастика: перспективи розвитку. *Українська мова*. 2010. № 3. С. 73-80. Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Ukrm_2010_3_9.
7. Вербич С. Сучасна українська онімна лексика: функціональний аспект. *Вісник Національної Академії наук України*. 2008. № 5. С. 54-59.
8. Гурдуз А., Олійник О. Метагерой романів Люко Дашвар. *Науковий вісник міжнародного гуманітарного університету: збірник наукових праць*. Одеса, 2018. Серія : Філологія, Вип. 36 Т.1. С. 21-23.
9. Демченко В.М. Українські прізвища : історія, походження, правопис: *Науково-практичний посібник*. Херсон: ХЮІ ХНУВС, 2009. 64 с.
10. Драган Ю. М. Образ України у творчості А. Кащенка [Електронний ресурс]. *Вісник Запорізького національного університету. Філологічні науки*. 2012. № 4. С. 227-235. Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vznu_fi_2012_4_51

11. Енциклопедія історії України: Т. 7: Мі-О / Редкол.: В. А. Смолій. Київ: «Наукова думка», 2010. 728 с. Режим доступу: <http://www.history.org.ua/?termin=Onomastyka>
12. Єрмоленко С. Я., Бибик С. П., Тодор О. Г. Українська мова. Короткий тлумачний словник лінгвістичних термінів. Київ : Либідь, 2001. 224 с.
13. Зубко Андрій Українська ономастика: здобутки і проблеми. *Спеціальні історичні дисципліни: питання теорії та методики*. 2007. № 15. С. 262– 281.
14. Ільченко І. Оними як вияв ідіостилю Тодося Осьмачки. *Сучасні проблеми мовознавства та літературознавства*, 2011. № 15. С. 337-340. Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/spml_2011_15_82
15. Казимирова І. Ономастична термінологія української мови в аспекті проблеми гармонізації. *Мова і культура*, 2013 №16. С.186 –193.
16. Калинин В. М. Поэтика онима. Донецк: Юго-Восток, 1999. 409 с.
17. Калінкін В. О. Карпенко як джерело слов'янської поетонімології. *Чорноморські новини*, 2010. №5. С. 1.
18. Калінкін В. Теоретичні основи поетичної ономастики: рукоп. дис....докт. філол. наук: 10.02.15. Київський національний університет. Київ, 2000.
19. Карпенко Ю. Имя собственное в художественной литературе. *Филологические науки*, 1986. № 4. С. 34 – 40.
20. Карпенко Ю. Ономастичні міркування. *Записки з ономастики*. Одеса, 2005. №9. С. 11 – 17.
21. Карпенко О.Ю. Проблематика когнітивної ономастики. Монографія. Одеса: Астропринт, 2006. 377 с.
22. Карпенко О. Про літературну ономастику та її функціональне навантаження. *Записки з ономастики*. Одеса, 2000. № 4. С. 68 – 74. Режим доступу: <http://dspace.onu.edu.ua:8080/handle/123456789/3712>

23. Карпенко Ю. О. Про літературну ономастику: Міркування на базі твору Ліни Костенко «Коротко – як діагноз». *Linguistica slavica. Ювілейний збірник на пошану Ірини Михайлівни Железняк*. Київ: Кий, 2002. С. 75 – 83.
24. Карпенко Ю. О. Специфика имени собственного в художественной литературе. *Ономастика*. Варшава, 1986. №31. С. 5 – 22.
25. Карпенко Ю. Пушкинский ономастикон «Повестей Белкина». *Русское языкознание*. Київ: КГУ, 1981. №2. С. 80 –86.
26. Карпенко Ю. О. Літературна ономастика Ліни Костенко: Монографія. Одеса: Астропринт, 2004. 216 с.
27. Ковалевська Т. Ю., Сибіллєва О. І. Комп'ютерна ідентифікація метамодельних елементів. *Записки з загальної лінгвістики*, 2005. № 6. С. 94 – 100.
28. Ковальська Н. А. Ономастичний простір паремій. Мова і культура. Київ: Видавничий Дім Дмитра Бураго, 2005. Вип. 8. Т. 3. Ч. 2. С. 108 – 113.
29. Колесник Н. Онімний простір та онімне поле як категорії структурування об'єкта дослідження у фольклорній ономастиці. *Українська мова*. 2013. №4. С. 124-
134. Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Ukrm_2013_4_13
30. Колесник Н. Термінологічні суперечки в царині літературної ономастики і фольклорна ономастика. *Науковий вісник Ужгородського університету. Серія : Філологія. Соціальні комунікації*. 2011. № 24. С. 122-127. Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvuufilol_2011_24_24
31. Корнієнко І., Єфімовська О. Ономастична палітра прозової творчості Люко Дашвар. *Текст. Контекст. Інтертекст : наук. ел. Журнал*. Миколаїв: МНУ імені В. О. Сухомлинського, 2018. № 3.
32. Кравченко Л. О. Українська ономастика. Антропоніміка : навчальний посібник. Київ : Знання, 2014. 239 с

33. Крупеньова Т. І. Специфіка антропонімів у творах Оксани Забужко. *Записки з ономастики : зб. наук. пр.* Вип. 14. Одеса : Астропринт, 2011. С. 119 – 125.
34. Кухаренко В. А. О системном характере антропонимии национальной художественной литературы. *Шоста республіканська ономастична конференція : тези доп. и пов.* Одеса, 1990. Т. 1. С. 124–125.
35. Лингвистический энциклопедический словарь / Гл. ред. В. Н. Ярцева. Москва: Советская энциклопедия, 1990. 685 с.
36. Лукаш Г. П. Актуальні питання української конотоніміки: монографія. Донецьк: Промінь, 2011. 448 с.
37. Лучик В. В. Актуальні напрями української ономастики / В. В. Лучик // *Записки з ономастики = Opera in onomastica : зб. наук. праць / відп. ред. О. Ю. Карпенко.* – Одеса :Астропринт, 2011. – Вип. 14. – С. 126–130.
38. Лучик В. В. Про нові напрями української ономастики. *Філологічні дослідження: зб. наук. пр. Одеса: Одес. нац. ун-т ім. І. І. Мечникова*, 2009. С. 144 –146.
39. Немировская Т. В. Некоторые проблемы литературной ономастики. *Актуальные проблемы русской ономастики : сб. научн. тр.* Киев, 1988. С. 112 – 122.
40. Одеська ономастична школа / Ю. О. Карпенко, Л. Ф. Фоміна, М. І. Зубов, В. М. Калінкін // *Ономастичні науки*. 2012. № 4. С. 98 – 112.
41. Отин Е. С. Словарь коннотативных собственных имен. Донецк: ООО «Юго-Восток, Лтд», 2004. 412 с.
42. Павликівська Н.М. Питання української псевдонімії ХХ століття. Монографія. Вінниця: «Глобус прес», 2009. 388 с.
43. Проблематика когнітивної ономастики : монографія. Одеса: Астропринт, 2006. 325 с.
44. Проблемы типологии литературной ономастики: Имена собственные в поэзии Беллы Ахмадулиной и Лины Костенко. *Літературна*

ономастика української та російської мов: Взаємодія, взаємозв'язки: Зб. наук. праць. Київ: НМК ВО, 1992. С. 92-102.

45. Редько Ю. К. Сучасні українські прізвища. Київ: Наук. думка, 1966. 217 с.

46. Селіванова О. Сучасна лінгвістика: термінологічна енциклопедія. Полтава: Довкілля-К., 2006. 716 с.

47. Складенко О. М. Ізоморфізм та аломорфізм в ойконімії США й України : Дис... канд. наук: 10.02.15, 2008.

48. Сколоздра О. Літературно-художня ономастика як предмет дослідження у вищій школі. *Вісник Львів. ун-ту. Серія філол.* 2010. Вип. 50. С. 355–360.

49. Суперанская А. В. Общая теория имени собственного. Москва: Наука, 1973. 366 с.

50. Суперанская А. В. Теория и методика ономастических исследований. Москва: Наука, 1986. 256 с

51. Торчинський М. М. Структура онімного простору української мови: Монографія. Хмельницький: Авіст, 2008. 550 с.

52. Торчинський, М. М. Основи денотатно-номінативного групування онімної лексики. *Вісник Прикарпатського університету. Філологія.* Івано-Франківськ : Вид-во Прикарпат. нац. ун-ту ім. В. Стефаника, 2011. № 29 – 31. С. 27 – 31.

53. Українська мова: Енциклопедія / Редкол.: Русаніський В. М. Київ: Вид-во «Укр. енцикл.» ім. М. П. Бажана, 2004. 842 с.

54. Українська ономастика: бібліографічний покажчик \ уклад.: С. О. Вербич, І. В. Єфименко, І. М. Железняк; НАН України, Ін-т укр. мови. Київ, 2013. 364с.

55. Федотова, Н. М. Сучасні прізвиська Луганщини: когнітивна прагматика творення тексту оніма [Текст] : Автореферат... к. філол. наук спец.: 10.02.01 - українська мова. Харків, 2008. 20 с.

56. Фонякова О. И. Имя собственное в художественном тексте: Уч. пособие. Ленинград, 1990. 104 с.
57. Ходикіна І. І. Ономастичний простір творів Григорія Лютото. *Наукові записки Бердянського державного педагогічного університету. Сер. : Філологічні науки.* 2014. №2. С. 183–187. Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/nzbdpufn_2014_2_26
58. Хрушкова О. А. Структура та функцій не навантаження писемних носіїв інформації сучасного міста. Дніпро. 2016. 22 с.
59. Худаш М. Л. З історії української антропонімії. Київ: Наук. думка, 1977. 236 с.
60. Цілуйко К.К. Перспективи дальшого розвитку української ономастики // *Повідомлення української ономастичної комісії.* Київ, 1967. №. 3. С. 3–12.
61. Чередник Л. Ономаністичний простір роману Ліни Костенко "Маруся Чурай". *Наукові записки [Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського]. Серія: Філологія (мовознавство).* 2014. № 20. С. 62–
68. Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nzvdpu_filol_2014_20_15
62. Шотова-Ніколенко Г. Проблематика вивчення власних назв у літературній ономастиці: автор і його твір. *Вісник Львівського університету. Серія філологічна.* 2019. № 71(2). С. 257–266. Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vlnu_fil_2019_71%282%29_25
63. Słowiańska onomastyka : encyklopedia / pod red. E. Rzetelskiej-Feleszko i A. Ciecėlikowej. Warszawa-Kraków : TNW, 2002. Т. 1–535 s.; 2003. Т. 2.616s.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Дашвар Л. Покров: роман. Харків: Книжковий клуб «Клуб сімейного дозвілля», 2015. 384 с.
2. Дашвар Л. РАЙ. Центр: роман. Харків: Книжковий клуб «Клуб сімейного дозвілля», 2009. 272 с.